GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 89. Joi, 23 Aprilie (5 Maiu). 1887.

Din causa S-tei sêrbătorĭ de mâne ḍiarulŭ nu va apăré pănă Vinerĭ séra.

Ungurii şi conferenţa din Sibiiu.*)

III.

Braşovŭ, 22 Aprilie 1887.

Ungurii dela „Kolozsvar“, carĭ pretindŭ a representa ideile celorŭ dela guvernŭ, susţinŭ că ţinerea de conferinţe naţionale deosebite românescĭ este o nebuniă.

Pentru Ungurĭ póte fi o *nebuniă*, dér pentru Românĭ este o *trebuinţă*, şi acésta din simpla causă, că Românii nu potŭ lua parte la conferinţele unguresci, nu înţelegŭ idiomulŭ unguresc, n'au dorinţe şi aspiraţiunĭ comune cu Ungurii în ceea ce privesce desvoltarea şi cultivarea poporului românŭ, prin urmare nicĭ nu se potŭ însufleţi pentru libertatea, egalitatea şi frăţietatea ungurésca.

Numai unŭ singurŭ têrêmŭ este, pe care Românulŭ şi Ungurulŭ trebue sê-şĭ dea mâna, têrêmulŭ iubirei de patriă, dér şi de pe acestŭ têrêmŭ voiescŭ Ungurii sê-i înlăture pe Românĭ, reclamândŭ numai pentru dênşii ca monopolŭ acéstă iubire de patriă.

Intrunirea de conferenţe naţionale române nu însémnă nicidecum — cum se încércă a amăgì „Kolozsvar“ pe cetitorii sêi — că Românii arŭ voì sê creeze unŭ statŭ în statŭ. Acéstă intenţiune n'au avut'o nicĭodată. Martorŭ ne este durerosulŭ lorŭ trecutŭ. Dér întrunirea de conferenţe românescĭ însémnă totuşĭ unŭ lucru mare, însémnă, că pe teritoriulŭ acestuĭ statŭ trăiescŭ trei milióne de Românĭ, carĭ au o *individualitate* cu totulŭ deosebită de a Ungurilorŭ şi carĭ numai în libera desvoltare a acestei individualităţĭ îşĭ potŭ vedé garantată libertatea lorŭ.

Décă este o nebuniă conferenţa naţională română, ce e în ajunŭ de a se întrunì, atuncĭ o nebuniă mare suntŭ şi sinódele bisericescĭ, tóte adunările literare şi sociale române şi chiar şedêtorile nóstre dela sate, pentru că în tóte convenirile aceste se cultivă individualitatea şi înteresele speciale de rassă ale poporului românŭ. Atuncĭ amŭ trebuì sê ne reîntórcemŭ érăşĭ la propunerea nebună ungurésca din anii patruḍecĭ, ca limba maghiară sê fiă întrodusă cu forţa şi în bisericele nóstre.

Şi acésta credemŭ că şi cei dela „Kolozsvar“ nu-o mai ţinŭ aḍĭ posibilŭ. De aceea îi sfătuimŭ, pe ei ca şi pe toţĭ Ungurii, carĭ vêdŭ o nebuniă în conferenţele românescĭ, sê-şĭ mai stêmpere nĕcazulŭ şi setea de distrugere şi sê nu uite, că aḍĭ nu numai că trăimŭ în timpulŭ, când marile idei reformatóre ale seculului alŭ 19-lea s'au prefăcutŭ în carne şi sânge, ci trăimŭ şi în mijloculŭ Europei culte, care, cu tóte veleităţile ei de-a se întórce la timpii vechiului barbarismŭ, nu va suferi în nepăsare ca sê fiă sugrumată înaintea ochilorŭ sêi viéţa individuală a unui poporŭ, care a adusŭ şi aduce atâtea sacrificii pentru susţinerea acestei monarchii.

Şi nu este numai libertatea şi egalitatea, care pretinde sê se cruţe şi scutéscă individualitatea naţională a Românilorŭ, ci acésta este chiar o cerinţă a *umanităţii*. Umanitatea nu póte cere nicĭodată dela individĭ sê se desbrace de individualitatea lorŭ, de caracterulŭ lorŭ specialŭ, căcĭ décă ar face-o acésta n'ar crea cetăţenĭ liberĭ, ci sclavĭ. Postulatulŭ de frunte alŭ umanităţii este din contră de a cruţa şi scuti viaţa cetăţenilorŭ şi individualitatea lor. Integritatea caracterului lorŭ naţionalŭ este însăşĭ viaţa lorŭ, pentru că cu individualitatea încetéză şi viaţa. De aceea şi vorbimŭ de o viaţă şi de-o mórte naţională.

Orĭ şi câtŭ s'ar svêrcolì cei dela „Kolozsvar“ şi soţii lorŭ, desvoltândŭ teorii una mai absurdă decâtŭ alta, nu vorŭ puté face nicĭodată pe unŭ omŭ cu minte sê crédă, că interesulŭ statului ungarŭ ar fi sê omóre individualitatea naţională a Românilorŭ.

Şi décă n'ar fi aşa, décă politicii ungurĭ de tagma celorŭ dela Clușiu arŭ veni şi bătêndu-se în peptŭ ca fariseii arŭ esclama: Dómne feresce, aşa ceva nu voimŭ! — atuncĭ le ḍicemŭ:

Décă nu voiţĭ sê omorîţĭ individualitatea nóstră naţională, atuncĭ daţi-i putinţa sê se desvólte liberŭ şi neîmpiedecatŭ lângă individualitatea vóstră şi nu ne mai chinuiţĭ cu libertatea, egalitatea şi frăţietatea vóstră, pe care nu-o ceremŭ şi nu-o vremŭ!

Ḍice însĕ „Kolozsvar“:

»Este cu neputinţă ca unŭ statŭ sê susţină nevătămată idea libertăţii pe séma unui poporŭ, care voindŭ a forma o naţiune deosebită, *ameninţă libertatea şi egalitatea celorlalţĭ*.“

Intrebămŭ acum: décă Românii formândŭ o naţiune deosebită în acestŭ statŭ ameninţă libertatea şi egalitatea Ungurilorŭ, cu câtŭ mai multŭ nu trebue sê ameninţe Ungurii libertatea şi egalitatea Românilorŭ, când ei nu numai că formézŭ o naţiune deosebită, dér îşĭ identifică chiar rassa lorŭ cu statulŭ?

Spuneţi-ne, domnilorŭ dela „Kolozsvar,“ unde mai rĕmâne locŭ pentru libertatea limbei nóstre, décă idiomulŭ vostru voiesce sê monopoliseze tótă viaţa şi suflarea în statŭ?

Ĕtă unde ajunge „Kolozsvar“ în desvoltarea teoriei obsolutismului unguresc:

„Dóră şi Francesii — ḍice elŭ — şi Nemţii, şi Italienii, şi înşişĭ Maghiarii au avutŭ o ideă naţională de ce sê nu póta avé şi Românii? Adevĕratŭ. Intr'aceea tóte naţiunile aceste au formatŭ séu au susţinutŭ in acésta ideă state deosebite puternice. Décă Românii dela noi din întru au acelaşĭ scopŭ, n'avemŭ sê obiectămŭ nimicŭ contra acésta, dér nicĭ ei sê nu ia în nume de rĕu, décă statulŭ ungarŭ tocmai aşa se apĕră faţă cu ei, cum póte.«

Va se ḍică pentru ca sê ne putemŭ folosi de limba şi de drepturile nóstre individuale naţionale trebue îndată sê formămŭ unŭ statŭ deosebitŭ? Şi fiindŭ că nu putemŭ şi nu vremŭ sê-lŭ formămŭ sê renunţămŭ la limba şi la drepturile nóstre? Formézŭ Croaţii unŭ statŭ deosebitŭ de alŭ Ungariei? Constitue Cehii, Polonii etc. state deosebite? Alcătuit'amŭ noi Românii în anii şéseḍecĭ, când ne-amŭ bucuratŭ de drepturĭ politice-naţionale, unŭ statŭ deosebitŭ puternicŭ ardelenescŭ?

Ce alta suntŭ dér palavrele lui „Kolozsvar“ despre „statele deosebite“, decâtŭ mărturisirea, că Ungurii dela putere nu vorŭ sê scie de garantarea individualităţii nóstre naţionale în acestŭ statŭ. Dér acésta o scimŭ chiarŭ din gura corifeilorŭ parlamentului unguresc şi nu trebuia sê cetimŭ mai întâiu articululŭ fóiei clușiene.

Tocmai pentru aceea suntemŭ de acordŭ cu „Kolozsvar,“ că „trebue sê venimŭ în curatŭ cu scopurile nóstre.“

Décă Ungurii ne ameninţă cu puterea statului, ce-o au în mână, când e vorba de susţinerea individualităţii nóstre, ca naţiune deosebită între marginile statului, atuncĭ le rĕspundemŭ: este o putere mai mare şi mai durabilă decâtŭ puterea statelorŭ şi acésta este consciinţa naţională a unui poporŭ, este dreptulŭ lui eternŭ ţi neprescriptibilŭ dea avé esistenţa sa propriă şi de a şi-o apĕra, până la ultima rĕsuflare!

Décă Ungurii dela putere declară statulŭ de-o personalitate afară de personalitatea celorŭ trei milióne de Românĭ, le rĕspundemŭ, că şi noi Românii avemŭ drepturĭ asupra statului în care trăimŭ şi pentru care amŭ adusŭ şi aducemŭ atâtea jertfe, de aceea nu vomŭ admite nicĭodată, că statulŭ póte sê aibă interese deosebite de ale nóstre.

Dér cei ce au puterea în mână ne ameninţă că „statulŭ“ se va apĕra contra nóstră cum va puté. Ei bine, atuncĭ nicĭ noué nu ne remâne alta decâtŭ sê ne apĕrămŭ cum putemŭ.

De aceea respingemŭ sfatulŭ, ce ni-lŭ dau cei dela fóia clușiană, ca la conferenţă „sê nu amestecămŭ drepturile cetăţenescĭ cu cele de natura dreptului publicŭ.“

Aşa numitele drepturĭ cetăţenescĭ au ajunsŭ a fi în cei douĕḍecĭ de anĭ din urmă maghiarisate; de aceste drepturĭ aḍĭ numai Ungurulŭ sê póte folosi cu succesŭ pentru apĕrarea şi cultivarea naţionalităţii sale.

Este prin urmare neapĕratŭ de lipsă sê ne bucurămŭ de drepturĭ publice, ca sê pótă fi garantată şi esistenţa naţionalităţii române între marginile acestui statŭ; şi aceste drepturĭ le vomŭ pretinde mereu în gura mare, şi în cousecenţă vomŭ stăruì în resistenţa nóstră legală sê se restabiléscă *autonomia ţĕrii Ardélului*, singurulŭ mijlocŭ şi singura garanţiă de-a fi scutită individualitatea nóstră naţională de atacurile şi loviturile necurmate ale paşalelorŭ unguresci!

---

*) A se vedé Nr. 87 şi 88 alŭ »Gaz. Trans.« din anulŭ curentŭ. — Red.

Braşovŭ, *21 Aprilie (3 Maiu) a. c.*

Ni s'a făcutŭ imputarea din partea colegilorŭ noştri din Sibiiu, că în ajunulŭ conferinţei „amŭ voì cu orĭ-ce preţŭ sê accentuămŭ unŭ nou conflictŭ în partidulŭ nostru“ şi s'a adusŭ ca argumentŭ pentru acéstă cutezată afirmare, că ne-amŭ fi pusŭ în oposiţiune cu comitetulŭ centralŭ electoralŭ alŭ partidei naţionale române şi acum în urmă şi cu dumnealorŭ.

Luămŭ ca martorĭ pe cetitorii noştri, carĭ de aprópe ḍece anĭ, de când acestŭ ḍiarŭ se află sub actuala conducere, au urmăritŭ cu atenţiune munca şi stăruinţele nóstre, sê ne spună în consciinţă, décă vreodată în acestŭ lung intervalŭ amŭ provocatŭ noi vr'unŭ conflictŭ, fiă câtŭ de micŭ, în sînulŭ partidei şi alŭ naţiunei nóstre şi décă nu din contră totdéuna amŭ lucratŭ cu credinţă şi cu devotamentŭ pentru a face sê se unéscă forţele nóstre şi sê se cimenteze solidaritatea nóstră naţională.

Işĭ vorŭ aduce aminte cetitorii noştri, că în periodulŭ dinainte de 1881 noi amŭ fostŭ aceia, carĭ amŭ combătutŭ mai aspru atitudinea comitetului electoralŭ de p'atuncĭ, cerêndŭ sê se reculégă şi sê facă posibilă întrunirea unei conferenţe, care sê dea o direcţiune seriósă politicei nóstre şi sê organiseze partida naţională română.

Décă la 1881 s'a pututŭ face ceea ce s'a făcutŭ, atuncĭ fără a comite unŭ actŭ de nemodestiă, putemŭ afirma, că mai vêrtosŭ organulŭ nostru a contribuitŭ la acésta prin leala lui atitudine.

Este o straniă apariţiune, că tocmai aceia, carĭ se laudă în gura mare, că ei se punŭ în conflictŭ cu tótă lumea, vinŭ sê ne acuse pe noi, că amŭ voì „sê accentuămŭ conflicte“.

Şi pentru ce?

Pentru că amŭ constatatŭ ceea ce au constatatŭ alegĕtorii românĭ de pretutindenea, că comitetulŭ din Sibiiu de rĕndulŭ acesta nu a corĕspunsŭ pe deplinŭ aşteptărilorŭ lorŭ în privinţa pregătirilorŭ pentru conferenţa nóstră generală electorală şi pentru că amŭ susţinutŭ şi apĕratŭ cu tăria, ceea ce amŭ susţinutŭ şi apĕratŭ întotdéuna: principiile nóstre naţionale şi solidaritatea nóstră în lupta pentru realisarea lorŭ.

Căcĭ décă este ca solidaritatea dintre noi sê nu rĕmână numai o dorinţă pe hârtiă în vecii vecilorŭ, credemŭ şi suntemŭ convinşĭ, că ea trebue sê se întemeieze pe nisce principii comune tuturorŭ, şi aceste principii, esenţa şi temeiulŭ ei, trebue sê le respectămŭ şi sê ne închinămŭ lorŭ cu toţii. Persónele trebue sê dispară cu desĕvêrşire dinaintea marilorŭ şi nestrămutatelorŭ principii ale luptei nóstre solidare naţionale!

A face oposiţiune leală acolo unde cere tre-

buința este, după noi, o datoriă de frunte a unorŭ publiciștĭ conscienţioșĭ, dér acésta nu însémnă încă că ne-amŭ fi „pusŭ în oposiţiune faţă cu comitetulŭ“.

Din contră, suntemŭ de firmă părere, că în oposiţiune cu comitetulŭ s'au pusŭ aceia, carĭ de-o parte simulau a fi susţiitorii lui, ér de altă parte îșĭ continuau lucrarea de subminare, accentuândŭ mereu conflicte personale și zăpăcindŭ lumea cu șovăirile lorŭ în cestiunile principiare naţionale.

Cu atâtŭ mai multŭ n'amŭ putută sĕ ne punemŭ în oposiţinne cu comitetulŭ, cu câtŭ conducĕtorulŭ fóiei nóstre fiindŭ alesŭ membru de cătră comitetŭ în érna anului 1884 a făcutŭ însușĭ câtva timpŭ parte din acestŭ comitetŭ, dovedindŭ prin acésta, că departe de a fi contrarulŭ comitetului, a fostŭ gata sĕ conlucre cu elŭ în serviciulŭ partidei nóstre naţionale. Décă mai târḑiu, vĕḑĕndŭ că din anumite împrejurărĭ acéstă conlucrare i s'a făcutŭ imposibilă, s'a retrasŭ din sînulŭ comitetului, nu s'a retrasŭ ca contrarŭ, ci dând asigurarea că și în viitorŭ va sprijinì orĭ-ce acţiune sănătósă și energică a acestui comitetŭ.

N'amŭ amintitŭ până astăḑĭ nimicŭ despre acésta. Causa a fostŭ tocmai, că amŭ voitŭ sĕ evitămŭ accentuarea unui conflictŭ de vederĭ, care póte ar fi contribuitŭ a slăbi autoritatea comitetului,

Astăḑĭ însĕ, când delegaţii alesĭ pentru conferenţa nóstră, ce se va întrunì Sâmbătă, îșĭ pregătescŭ geamantanele ca sĕ plece la Sibiiu, nu mai póte esista nicĭ o temere de feliulŭ acesta. De aceea vĕḑĕndu-ne lovițĭ în sentimentele nóstre cele mai curate românescĭ, prin împutările nedrepte, ce ni se facŭ, ne sĕmţimŭ datorĭ de a împărtăși publicului nostru scrisórea, prin care redactorulŭ fóiei nóstre și-a motivatŭ înaintea comitetului din Sibiiu demisiunea sa, scrisóre din care se póte vedé clarŭ și limpede ideile și sentimentele, de care este condusŭ faţă cu comitetulŭ.

Étă acéstă scrisóre în totŭ cuprinsulŭ ei:

Domniei Sale, Domnului **Georgiu Barițŭ**,
preşedinte alŭ comitetului electoralŭ permanentŭ etc. etc.
în Sibiiu.

Domnule Preşedinte!

Nu fără óre-care surprindere am primitŭ scrisórea Domniei Vóstre, prin care împreună cu ceilalţĭ membri ai comitetului electoralŭ permanentŭ, domiciliatŭ în Sibiiu, mĕ invitaţĭ la ședinţa plenară pe ḑiua de 23 Decemvre st. n. cu tóte că, precum bine Vĕ este cunoscutŭ, în ultima ședinţă plenară dela 27 Iuniu st. n. 1886 am declaratŭ, că nu mai potŭ face parte din acestŭ comitetŭ,

Vĕ veţĭ aduce aminte, că totŭ atuncĭ. făcêndu-se din partea Domniei-Vóstre observarea, că prin retragerea mea și din causă că nu sosiseră toţĭ membrii esternĭ, comitetulŭ nu va mai pute lua decisiunĭ valide, conformŭ regulamentului ce și l'a făcutŭ, m'am simţitŭ îndemnatŭ a declara, că pentru ca sĕ nu se împedece lucrarea comitetului, sunt gata a lua parte până la sfêrșitŭ la acea ședinţă generală, dér stăruescŭ în demisiunea mea.

Totŭ-odată vĕḑêndŭ însemnatele deosebirĭ de vederĭ, ce esistă între mine și D-Vóstră, Domnule Preşedinte, precum și între mine și alţĭ domnĭ membri în unele cestiunĭ principiare și mai alesŭ în privinţa misiunei comitetului, am datŭ espresiune intenţiunei de a Vĕ espune și în scrisŭ causa retragerei mele.

Profitŭ dér de acéstă ocasiune, spre a Vĕ arăta încă odată, ce m'a îndemnatŭ a'mĭ depune în ședinţa plenară dela 27 Iunie mandatulŭ, cu care m'aţĭ fostŭ onoratŭ înainte c'unŭ anŭ și jumĕtate.

Onoratulŭ comitetŭ a binevoitŭ a mĕ alege cu unanimitate de voturĭ ca membru în loculŭ altui domnŭ, care repășise, și despre acéstă alegere am fostŭ insciinţatŭ la finele lui Noemvre 1884, când totodată fui invitatŭ la o ședinţă plenară în Sibiiu, la care m'am și grăbitŭ a lua parte.

Încă de atuncĭ am trebuitŭ sĕ facŭ neplăcuta esperienţă, că opiniunile membrilorŭ comitetului se deosebescŭ chiar în cestiunĭ de principiu, ér mai alesŭ în ceea ce privea modulŭ de procedere și activitatea ce trebue sĕ o desvolte comitetulŭ.

Din érna anului 1884 până în Iuniu 1886 nu s'a mai ţinutŭ nicĭ o ședinţă plenară.

Causele le cunósceţĭ.

După atâta timpŭ eram în dreptŭ a aștepta, că celŭ puţinŭ în acéstă ședinţă din Iuniu 1886 se va face unŭ pasŭ seriosŭ din partea comitetului spre împlinirea misiunei cu care a fostŭ încredinţatŭ, dér afară de unele afacerĭ de ordine secundară, comitetulŭ nicĭ de astădată n'a luatŭ măcarŭ o singură hotărîre de însemnătate.

Din discursurile ce s'au încinsŭ în cele două ședinţe ţinute în 26 și 27 Iuniu a. c. mĭ-am câștigatŭ însĕ preste acesta convingerea, că în sînulŭ comitetului predomnescŭ nisce părerĭ, cu carĭ vederile mele nu se unescŭ nicĭdecum.

In specialŭ din partea D-Vóstre, D-le Preşedinte, s'a enunciatŭ părerea, că comitetulŭ trebue sĕ representeze în modŭ colectivŭ tóte vederile ce s'ar manifesta în sînulŭ alegĕtorilorŭ românĭ din ţéră și că mânile lui suntŭ legate, în ceea ce privesce acţiunea sa, de votulŭ eventualŭ alŭ maiorităţii conferinţii.

Prin acéstă enunciaţiune s'a pusŭ cestiunea pe unŭ tĕrêmŭ, pe care nu mai potŭ conlucra în comitetŭ. deórece eu sunt de părere, că comitetulŭ nostru, ca sĕ-șĭ potă împlini chiămarea, trebue sĕ fiă unŭ trupŭ și sufletŭ în cestiunile principiare. După ce comitetulŭ pórtă numirea de »comitetŭ alŭ partidei naţionale“ și după ce nu póte esista deosebire de vederĭ în sînulŭ unei partide, când este vorba de programă și de esecutarea ei, urméză după mine, că comitetulŭ trebue sĕ fiă compusŭ din elemente omogene și că lucrarea lui pe temeiulŭ programei nu póte fi espusă casualităţii și capricielorŭ maiorităţilorŭ accidentale.

Mai departe s'a ivitŭ în sînulŭ comitetului părerea, că activitatea lui ar fi restrînsă numai la alegerile dietale. Nicĭ cu acésta părere nu potŭ consĕmţi, deórece ţinŭ, că o datoriă capitală a comitetului a fostŭ și conducerea alegerilorŭ municipale, de carĭ însĕ, cum vedemŭ, de locŭ nu s'a ocupatŭ.

Cu adevĕrată consternare am mai auḑitŭ esprimându-se și sprijinindu-se afară de acésta în comitetŭ părerea că mai bine este sĕ nu se lucreze, sĕ nu se facă atâta sgomotŭ, pentru că la din contră s'ar escita numai oposiţiunea și mânia guvernului!

După tóte aceste și după ce m'am convinsŭ, că în două ședinţe generale, ţinute în timpŭ de unŭ anŭ și jumătate comitetulŭ n'a putută lua nicĭ o hotărîre seriosă cu scopŭ de a satisface grelei sale chiămărĭ; mai departe, după ce m'am convinsŭ — ca sĕ întrebuinţezŭ propriele D-Vostre cuvinte — că „nu ne putemŭ înţelege«, nu mĭ a mai rĕmasŭ alta decâtŭ a'mĭ da demisiunea ca membru alŭ comitetului.

Am fost datorŭ a o face acesta și faţă cu numeroșii mei amicĭ de principii din ţéră, carĭ suntŭ în dreptŭ a cere sĕ le dau semă despre toţĭ pașii, ce-i întreprindŭ în serviciulŭ causei naţionale.

Domnule Preşedinte! Espunêndŭ aicĭ, și în scrisŭ, cu totă sinceritatea motivele ce m'au constrînsŭ sĕ iesŭ din comitetŭ, Vĕ rogŭ a le împărtăși și celorlalţĭ domnĭ membri și a primi cu toţii asigurarea din partea mea, că și de aci încolo, ca și în trecutŭ, de câte orĭ se va tracta de o cestiune principiară și de o acţiune sănătósă și energică în apĕrarea causei naţionale, comitetulŭ póte conta pe sprijinulŭ meu.

Mulţumindu-Vĕ D-Vóstre și celorlalţĭ domnĭ membri ai comitetului pentru încrederea, ce a-ţĭ avut'o în mine, când m'aţĭ alesŭ ca membru și acum din nou, când mĕ chiămarăţĭ la ședinţa proiectată, Vĕ asigurŭ de deosebita stimă și consideraţiune ce Vĕ-o păstrezŭ, d-le Preşedinte, și Vĕ rogŭ sĕ primiţĭ aceste rêndurĭ ca isvorîte din inimă curată.

Brașovŭ, 9 (21) Decemvre 1886.

Dr. Aurel Mureșianu.

Nu credemŭ că cineva, care scie sĕ judece nepreocupatŭ, va puté deduce din acéstă scrisóre, că amŭ fi contrarii comitetului. Dér afară de acésta, ḑis'amŭ noi vreodată, ca alegĕtorii românĭ sĕ nu asculte de comitetŭ? Nu i-amŭ sfătuitŭ din contră sĕ urmeze în cea mai mare grabă provocărilorŭ lui, sĕ se constitue și sĕ alégă delegaţĭ pentru conferenţa nóstră generală? De aceea, sĕ ne lămurimŭ.

După ce amŭ sprijinitŭ în modŭ lealŭ și conscienţiosŭ acţiunea din urmă a comitetului, esprimândŭ numai părerea de rĕu că nu a fost mai grabnică și mai energică, trebue sĕ respingemŭ cu indignare împutarea, ce ni se face.

Câtŭ pentru persónele, carĭ facŭ parte din comitetŭ, n'amŭ încetatŭ nicĭodată de a le conserva sentimentele de stimă, ce-o datorimŭ posiţiunei și meritelorŭ lorŭ din trecutŭ. Dér alte sunt persónele și alte principiile, altulŭ este respectulŭ cătră persóne și altulŭ respectulŭ ce-lŭ datorimŭ sântei nóstre cause după cea mai bună a nóstră convingere!

Departe de noi sĕ accentuămŭ conflicte, amŭ lucratŭ și vomŭ lucra întotdéuna pentru aplanarea lorŭ, cerêndŭ dela orĭ și cine sĕ'șĭ jerféscă susceptibilităţile séu ambiţiunile sale personale pe altarulŭ solidarităţii naţionale, fără de care poporulŭ nostru nicĭodată nu-șĭ va puté ajunge ţinta sa.

Dér nu putemŭ pretinde dela nimenĭ sĕ-șĭ jertféscă și principiile sale, precum nu putemŭ pretinde dela nimenĭ de a stăruì pentru o solidaritate aparentă, esterióră, când elŭ este pe deplinŭ convinsŭ în inima lui, că o astfelŭ de solidaritate necum sĕ-i aducă folosŭ, dér póte numai sĕ strice causei naţionale.

Solidaritatea nóstră naţională, proclamată de conferinţele nóstre naţionale din 1881 și 1884, se întemeiază pe marile principii depuse în programa nóstră de acţiune.

Sĕ ţinemŭ dér susŭ stégulŭ pe care suntŭ scrise principiile luptei nóstre naţionale, ce de veacurĭ o purtămŭ; sĕ-lŭ ţinemŭ cu tăriă și cu bărbăţiă și în jurulŭ lui sĕ ne grupămŭ cu toţii, căcĭ este stégulŭ românismului, este drapelulŭ celŭ sfântŭ alŭ solidarităţii Românilorŭ asupriţĭ!

SCIRILE ḐILEI.

Invĕţătorulŭ scólei poporale din Berekszo, Ban Lajos, fŭ decoratŭ din partea Maiestăţii Sale cu crucea de argintŭ pentru merite „Kolozsvar“ observă, că numitulŭ invĕţătorŭ a fostŭ vrednicŭ de acéstă distincţiune fiindcă de 42 de anĭ luptă pentru crescerea și *maghiarisarea* tinerei generaţiunĭ. Cu tóte acestea în articolulŭ de fondŭ alŭ aceluiașĭ numĕrŭ, „Kolozsvár“ îșĭ esprimă speranţa, că dóră deosebitele confesiunĭ și naţionalităţĭ vorŭ fi aflatŭ, că nicĭ într'o privinţă nu suntŭ ameninţate, că e cu totulŭ nebasată frica de maghiarisare și că „Kulturegylet“-ulŭ nicĭ într'o privinţă nu tinde la slăbirea orĭ nimicirea Nemaghiarilorŭ. — Nu vréu „patrioţii“ nicĭ sĕ ne slăbéscă nicĭ sĕ ne nimicéscă, ci numai sĕ ne maghiariseze. Ce nevinovată întreprindere! Dér pofta 'n cuiu.

—x—

Se vorbesce, ḑice „Sieb. D. Tgbltt,“ că la tómnă a. c. *regimentulŭ 31 de infanteriă* se va întórce din Viena érașĭ în garnisóna sa originară Sibiiu, ér regimentulŭ 82 de infanteriă va fi translocatŭ din Sibiiu la Pola.

—x—

La tribunalulŭ de aci s'a instituitŭ unŭ alŭ doilea postŭ de conducĕtorŭ alŭ cărţilorŭ funduare, din causa multelorŭ lucrărĭ, și în acestŭ postŭ a fostŭ numitŭ, de cătră ministrulŭ de justiţiă ung., fostulŭ ajutorŭ de conducĕtorŭ alŭ cărţilorŭ funduare, d. *Stefan Udvarnoky*.

—x—

La representaţiunea dela 28 Aprilie n. în opera din *Pesta* s'a petrecutŭ unŭ *scandalŭ*. Tenoristulŭ cehŭ Broulik a fostŭ flueratŭ de o parte de publicŭ. Se ḑice că scandalulŭ a fostŭ înscenatŭ de intendantulŭ operei contele Keglevich, care stă în relaţiunĭ încordate cu Broulik. Foile guvernamentale combatŭ acéstă acusare făcută intendantului. In séra următóre n'a cântatŭ Broulik, deórece era temere de demonstraţiunĭ. Se vorbesce că acestea se vorŭ repeţi îndată ce va păși érășĭ pe scenă tenoristulŭ cehŭ. — Semnŭ alŭ timpului!

—x—

In luna trecută s'au depusŭ la *institutele de banĭ din locŭ* fl. 357,160 și s'au ridicatŭ fl. 370 748.

—x—

Protocolulŭ congresului naţionalŭ bisericescŭ ordinarŭ alŭ metropoliei Românilorŭ greco-orientalĭ din Ungaria și Transilvania, întrunitŭ la Sibiiu în 8/20 Iunie 1886, a eșitŭ de sub tiparŭ în ediţiunea metropoliei și se póte procura cu unŭ florinŭ v. a. Acestŭ protocolŭ este tipăritŭ pe 366 pagine și cuprinde: Protocolulŭ ședinţelorŭ I—XIX. Apoi cu aclusele: *a)* convocarea congresului; *b)* cuvêntŭ presidialŭ de deschidere; *c)* raportulŭ generalŭ alŭ consistorului metropolitanŭ. ca senatŭ strînsŭ bisericescŭ; *d)* raportulŭ generalŭ alŭ consistorului metropolitanŭ din ședinţa plenară; *e)* representaţiune în causa proiectului de lege privitorŭ la regularea învĕţământului în gimnasii și în scólele reale; *f)* representaţiune pentru modificarea proiectului de lege despre scólele medii. prelucratŭ de comisiunea scolară a casei representanţilorŭ Ungariei; *g)* representaţiune în obiectulŭ revindicării fondului de pensiune pentru învĕţătorii poporalĭ confesionalĭ; *h)* representaţiune pentru revindicarea caracterului confesionalŭ alŭ scólelorŭ poporale din fostulŭ confiniu militarŭ bănăţeanŭ; *i)* raportulŭ generalŭ alŭ consistoriului metropolitanŭ, ca senatŭ scolarŭ; *k)* raportulŭ generalŭ alŭ consistorului metropolitanŭ, ca senatŭ epitropescŭ; *l)* regulamentŭ pentru procedura judecătoréscă în causele disciplinare în metropolia gr. or. română; *m)* raport generalŭ despre administrarea fundaţiunii lui Gojdu în anii 1881 până 1884; *n)* testamentulŭ lui Emanoilŭ Gojdu; *o)* representaţiune în obiectulŭ literilorŭ fundaţiunii lui Gojdu; *p)* literele fundaţionale ale fundaţiunii lui Gojdu.

—x—

Tribunalulŭ din Clușiu a condamnatŭ de curêndŭ la trei lunĭ închisóre pe unŭ ţĕranŭ românŭ, fiindŭ că alungase cu toporulŭ și cu furca de gunoiu pe unŭ esecutorŭ, care voise sĕ'i facă secvestru.

—x—

Fișpanulŭ comitatelorŭ *Solnocŭ-Dobeca* și *Bistriţa-Năsĕudŭ*, Banffy-pașa, a făcutŭ cunoscutŭ printr'o cerculară — ḑice „Ellenzek“ — că elŭ, pașa, e numitŭ

preşedinte pentru direcţiunea districtului ardeleanŭ alŭ societăţii de asigurare pe acţii francesă-ungurésca. Banffy-paşa ḑice in circulară, că acéstă societate „a incetăţenitŭ pe tĕrĕmulŭ asigurării concurenţa ce se intemeiază pe base de afacerĭ sănĕtóse şi solide şi a spartŭ monopolulŭ“. „Ellenzek“ consideră acéstă păşire a unui fişpanŭ a patru comitate ca o reclamă ce nu se póte ingădui, ca o suspicionare a celorlalte societăţĭ de asigurare şi ca o incetăţenire a monopolului, fiindcă pe lângă slăbiciunea ómenilorŭ şi după placulŭ solgăbirĕilorŭ şi notarilorŭ de cercŭ in curêndŭ s'arŭ schimba pretutindenea in ţinutulŭ puterei sale tablele altorŭ societăţĭ de asigurare cu tablele societăţii recomandate de elŭ.

—x—

Pe părintele *Alexe Popoviciŭ* din Sepsi St. Georgĭ l'a „pricopsitŭ“ ministrulŭ Trefort cu 60 fl. — De ce părinte?

—x—

Subjudele din *Mediaşŭ*, Karl Heidendorf, lăsă pe practicantulŭ sĕu sĕ ţină pertractărĭ şi sĕ pronunţe sentinţe. Tabla r. din Tĕrgu-Mureşului trimise subjudelui pentru acéstă procedere unŭ avertismentŭ. Curia r. însĕ ilŭ condamnà la 10 fl. amendă.

—x—

Jidovulŭ Lad. Goldberger a comisŭ mai multe inşelătorii, sub falsulŭ nume de contele Wenckheim, in Seghedinŭ, Pojunŭ şi alte localităţĭ. Curiosŭ e, că „contele Wenckheim“ a comisŭ inşelătoriile in aceeaşĭ ḑi, 28 Aprilie n., şi in Pojunŭ şi in Seghedinŭ. Poliţia ilŭ urmăresce, er tribunalulŭ va lămuri lucrulŭ, cum a pututŭ fi „contele“ in aceeaşĭ ḑi in cele două oraşe.

—x—

Teatru unguréscŭ. Astă-seră se va juca „*Domnişorulŭ Irma*“, piesă comică cu cântărĭ in 4 acte, de Vértessy, ér mâne-seră, Joi, operetă: „*Baronulŭ Ţiganŭ.*“

Delegaţii pentru conferenţa din Sibiiu.

Huniădóra, 1 Maiu 1887.

Alegĕtorii românĭ din cerculŭ electoralŭ alŭ Hunedorei in conferenţa tinută la 1 Maiu s. n. a. c. au alesŭ de delegaţii ordinarĭ pentru conferenţa generală a alegĕtorilorŭ românĭ din Ungaria şi Transilvania, ce se va ţine in Sibiiu la 7 Maiu st. n. a. c. pe d-nii: *Franciscŭ Hossu Longinŭ*, advocatŭ din Deva, şi pre *Nicolau Munteanu*, proprietarŭ din Hunedora; er de delegatŭ suplente pe d-nulŭ *Alesadru Dima*, proprietarŭ din Hunedora; restituindu-se totodată şi clubelŭ electoralŭ pe periodulŭ de 5 anĭ.

Ioanŭ Popŭ, protopopŭ, preşedinte. *Nicolau Stachiţa*, notarŭ.

*

Conferenţa electorală română din Deşiu a alesŭ ca representanţĭ la conferenţa generală din 7 Maiu dela Sibiiu pe următorii domnĭ: Din Deşiu: *Augustŭ Munteanŭ, Gabrielŭ Manu*; suplentŭ: *Remusŭ Roşca.* Din Ileanda mare: Dr. *Teodorŭ Mihali. Ioanŭ Slavicĭ*; suplentŭ: *Petru Cherebeţiu.* Din Lăpuşŭ: *Theodorŭ Hermanŭ*, A. *Nicóră*; suplentŭ: *Dumitru Dragoşŭ.* Din Betleanŭ: *Nicolau F. Negruţiu, Mihailŭ Făgărăşianŭ*; suplentŭ: *Simeonŭ Popanu.* Din Iclodŭ: *Grigoriu Steţiu, Ioanŭ Hăţeganu*; suplenţĭ: *N. Birlea, S. Coroianu*, carĭ s'au indatoratŭ sĕ participe negreşitŭ la aceea adunare, ordinarii orĭ suplenţii. S'a pronunţatŭ apoi susţinerea solidarităţii şi a programului din 1881 şi 1884 — Raportulŭ detailatŭ va urma in numĕrulŭ viitorŭ.

*

Conferenţa

Alegĕtorilorŭ românĭ din cerculŭ electoralŭ de deputaţĭ dietalĭ alŭ Vinţului de josŭ, conchemată pe 30 Aprilie st. n. a. c. 1887 in Vinţulŭ de josŭ, a alesŭ de representanţĭ la conferinţa electorală generală română conchemată pe ḑiua de 7 Maiu st. n. a. c. 1887 la Sibiiu ca membrii ordinarĭ pe d-nii:

1. Dr. *Avramŭ Tincu*, advocatŭ in Orăştiă.
2. *Rubinŭ Patiţa*, advocatŭ in Alba-Iulia, cu observarea că, décă acei doi Domnĭ vorŭ fi aleşĭ şi intr'alte cercurĭ pentru numita conferinţă generală, séu décă dintr'alte impedecărĭ nu vorŭ puté lua parte la aceea, ca acestŭ cercŭ la nicĭ unŭ casŭ sĕ nu rĕmână nerepresentatŭ in acea conferinţă generală română, a alesŭ şi doi suplenţĭ şi anume lângă Domnulŭ Dr. Tincu s'a alesŭ de suplentŭ Domnulŭ *Victorŭ Tordăşanu* oficiantŭ in cancelaria archidiecesană gr. or. in Sibiiu, er lângă Domnulŭ Rubinŭ Patiţa s'a alesŭ de suplentŭ Domnulŭ *Septimiu Albini*, profesorŭ la scola de fetiţe in Sibiiu.

Vinţulŭ de josŭ, in 30/4 1887.

N. Maniu, preşedinte. *I. Pleşia*, notarŭ.

Încă o comună română arsă.

Alba-Iulia, 2 Maiu 1887.

Comuna vecină Ciugudulŭ mureşanŭ, locuită esclusivŭ de plugarĭ românĭ, nu mai esistă. Erĭ in orele de după amédĭ, isbucnindŭ focŭ s'au mistuitŭ tóte casele şi supraedificatele şi aḑĭ *numai şépte case mai stau* — dér şi aceste lipsite de alte clădirĭ economice, care tóte impreună cu gardurĭ s'au prefăcutŭ in cenuşă.

N'au putut bieţii ómenĭ afară de vestmintele de pe trupŭ sĕ mântue ceva dinaintea focului infuriatŭ, care ca pârjolulŭ, in scurtŭ timpŭ se lăţi peste tóte locuinţele aflătóre intro singură liniă — de ambele părţĭ ale drumului.

Daunele încă nu s'au pututŭ erua, însĕ acele trebue sĕ fiă forte marĭ considerându-se cumcă tóte uneltele de casă, bucate şi nutreţŭ nu au remasŭ nicĭ unui locuitorŭ.

Acésta fatalitate i-a adusŭ pe mulţĭ la sapă de lemnŭ şi cu greu se vorŭ puté repara daunele, ba decă simţulŭ de caritate nu va ajuta, mulţĭ suntŭ espuşĭ chiar fómetei.

In oraşulŭ nostru deja s'a făcutŭ ceva începutŭ spre ajutorarea nenorociţilorŭ, însĕ fără unŭ concursŭ mai mare cu greu se va ajunge scopulŭ de a mulcomi măcarŭ lipsele cele mai arḑĕtóre. Dreptŭ aceea sperŭ, că apelulŭ, ce credŭ că se va îndrepta cătră publiculŭ românŭ, va avé o sprijinire căldurósă.

Marcelŭ.

Şcólele românescĭ din Macedonia.

(Fine.)

A patruspreḑecea şcólă s'a deschisŭ în anulŭ 1880, in Magarova, de cătră d. D. Abeleanu, care acum este permutatŭ la şcóla din Cruşova, şi acum institutorŭ la acea şcólă se află d. D. Ionescu, născutŭ în Magarova, a fostŭ mai inainte invĕţătorŭ la şcóla din Perlepe şi la 1881 s'a permutatŭ la şcóla din Magarova, care acum are 24 elevĭ.

A cincispreḑecea şcólă s'a deschisŭ în anulŭ 1880, în Băeasa, satŭ pe deplinŭ românescŭ situatŭ în muntele Pindŭ in Epirŭ, de cătră d. D. Şumbă, elevŭ alŭ şcólei macedo-române dela sfinţii Apostolĭ Şcóla are 20 elevĭ

A şesespreḑecea şcólă s'a deschisŭ in anulŭ 1880 în Samarina, orăşelŭ pe deplinŭ românescŭ situatŭ in muntele Pindŭ. Invĕţătorulŭ ei este d. Ionŭ Şomŭ Tomescu, permutatŭ dela şcóla din Avdela, avêndŭ de ajutorŭ în anii trecuţĭ pe d-nii D. Cuvati şi I. Hondrozum, er acum pe tinĕrulŭ Papa Ionŭ, elevŭ din clasa II-a din gimnasiulŭ românŭ din Bitolia. Acéstă şcólă funcţionéză numai vera în Samarina, ca şi şcolile din localităţile muntóse, Avdela, Perivoli şi Călive, er ierna şcóla se ţine în satulŭ Vlahoianii, în Tesalia, de d. Iónŭ Şomŭ Tomescu, unde petrecŭ ierna mai multe familii române din Samarina. Şcóla acesta numĕră 80 elevĭ.

A şeptespreḑecea şcólă s'a deschisŭ în anulŭ 1880 la Furca, satŭ românescŭ în muntele Pindŭ. Intâiulŭ invĕţătorŭ a fostŭ d. C. Furceanu, care a învĕţatŭ 5 classe gimnasiale in şcolile grecescĭ, er limba română în mănăstirea românéscă Prodromŭ din sf. munte Athosŭ. Acéstă şcólă are 35 elevĭ.

A optspreḑecea şcólă s'a deschisŭ în anulŭ 1881 în Nejiopole, oraşŭ pe deplinŭ românescŭ, de cătră Guşu Nejiopoleanu, şi a fostŭ celŭ întâiu profesorŭ alŭ acestei şcolĭ. Elŭ este absolventŭ alŭ gimnasiului grecescŭ din Bitolia şi la şcóla din Gopeşŭ, unde a fostŭ ajutorŭ doi anĭ de ḑile, şi fiindcă numĕrulŭ elevilorŭ se înmulţise până la 65, s'a numitŭ ca ajutorŭ la acea şcólă şi d. D. Zografŭ, care este ca şi d. Gusă Nejiopoleanu român din Nejiopole, şi a studiatŭ limba română la şcóla din Bitolia. Numĕrulŭ elevilorŭ acelei şcolĭ este de 35.

A nouĕspreḑecea şcólă deschisă a fostŭ gimnasiulŭ din Bitolia, capitala Macedoniei, în luna Martie, anulŭ 1881, cu doi profesorĭ de şciinţe şi de limba francesă, d-nii V. Glodariu, ca directorŭ, şi V. Corvinŭ. La 1 Septemvre 1882 vine ca directorŭ diaconulŭ Iónŭ Georgescu, care dădea şi lecţii de limba elenă şi religie, cu profesorii A. Bagav, de limba latină şi francesă, C. Cairetti de matematică, Agopŭ Artinianŭ de limba turcă, V. Petrescu de desemnŭ şi caligrafiă. Apoi vine directorŭ érăşĭ R. Corvinŭ, care dedea lecţii şi de limba latină, română şi istoriă, d. N. Maimuca de fisică şi de limba francesă la classa III-a şi de limba română la classa I-a, D. I. Ciuli de matematică, de contabilitate şi de religiă, d. H. Pavliu de limba grécă şi de geografiă, d. V. Petrescu de limba francesă la classa I-a şi a II-a, de limba turcă, de desemnŭ şi caligrafiă. La înfiinţarea gimnasiului numĕrulŭ elevilorŭ era de 55, ér la 1 Septemvre se urcase la 70[1]).

In gimnasiulŭ din Bitolia s'a înfiinţatŭ şi unŭ internatŭ în anulŭ 1882, cu 46 bursierĭ, din carĭ 40 suntŭ internaţĭ, ér 6 stipendiştĭ şi stau pe la familii.

Şcole de fete.

A douĕḑecea şcólă care s'a deschisŭ mai întâiu, a fostŭ acea din Ohrida, pe la Decemvre 1878, de învĕţătórea Agatia Apostolescu, absolventă a şcólei centrale de fete din Bucurescĭ. Şcola are 35 eleve.

A douĕḑecĭ şi una şcólă s'a înfiinţatŭ în Cruşova, pe la sfîrşitulŭ anului 1878, de d-ra Victoria Petrescu, absolventă a Asilului Elena Domna, din Bucurescĭ. Mai târḑiu demisionândŭ, ea a fostŭ înlocuită de d-ra Sevastia Coloveloni, absolventă şi profesóră a Asilului din Bucurescĭ, care acum este directóră acestei şcolĭ, avêndŭ 2 subinstitutóre, pe d-na Zaha Soţu, născută Groiu şi pe d-ra Constantina Curti. Acéstă şcólă are 90 eleve.

A douĕḑecĭ şi doua şcólă s'a deschisŭ în Gopeşŭ totŭ pe la sfîrşitulŭ anului 1879, de d-na Elisa N. Cosmescu, născută Petrescu, absolventă a şcólei centrale de fete din Bucurescĭ, care demisionândŭ în luna Septemvre 1883, a fostŭ înlocuită cu d-ra Elisabeta Groiu, fostă institutóre la şcóla de fete din Cruşovia. Acéstă şcólă are ca la 45 eleve.

A douĕḑecĭ şi treia şcolă a fostŭ deschisă în luna lui Martie 1881, în Vlaho-Clisura, dér în realitate nu s'a organisatŭ şi nu funcţionéză regulatŭ decâtŭ din luna Februarie 1882, când s'a numitŭ institutóre la acéstă şcólă d-ra Alexandrina Calotescu, absolventă şi pedagógă a Asilului din Bucurescĭ, care acuma se află directóră acelei şcolĭ, avêndŭ de ajutóră pe d-na Maria Damianovicĭ, născută Trantafilŭ. Şcóla numĕră 57 eleve.

A douĕḑecĭ şi patra şcólă s'a deschisŭ la Bitolia, în luna Martie, anulŭ 1881. Cea d'ântêiu institutóre a acestei şcolĭ a fostŭ d-na Alexandrina Bizanti, şi fiindcă numĕrulŭ elevilorŭ se înmulţise, ajungêndŭ până la 70, s'a numitŭ institutóre şi d-ra Smaranda Diculescu, absolventă a asilului din Bucurescĭ. Scóla are acum 45 eleve.

A douĕḑecĭ şi cincea şcólă s'a înfiinţatŭ la Molovişte, în anulŭ 1881, de d-ra Venera Chircu, fosta institutóre la şcóla de fete din Bitolia, care mai târḑiu permutându-se la şcóla de fete din Magarova, a fostŭ înlocuită la şcóla din Molovişte de d-na Fania Guşu Papa Costa, născută Tono, fosta sub-institutóre la şcóla de fete din Cruşova, care este acum şi institutóră la şcóla de fete din Cruşova şi care este acum şi institutóra titulară a şcolei din Molovişte. Elevele acestei şcolĭ suntŭ în numĕrŭ de 60.

A douĕḑecĭ şi şésea şcólă s'a deschisŭ în Magarova, totŭ în anulŭ 1882, de d-ra Sevasta Coloveloni, absolventă şi profesóră a Asilului din Bucurescĭ, care mai târḑiu permutându-se la şcóla de fete din Cruşova, a fostŭ înlocuită de d-ra Venera Chircu. Acum este institutórea titulară a şcelei din Magarova. Numĕrulŭ elevelorŭ acestei şcolĭ este de douĕḑecĭ şi două.

A douĕḑecĭ şi şéptea şcólă s'a deschisŭ în Constantinopole la anulŭ 1884. Institutorulŭ acestei şcolĭ a fostŭ şi este d. Tascu Iliescu, românŭ din Cruşova. Şcóla are 28 elevĭ cu eleve.

Cea mai mare parte din şcólele pe care le-amŭ însemnatŭ precum şi gimnasiulŭ cu internatulŭ din Bitolia, au fostŭ înfiinţate prin iniţiativa şi silinţele d-lui Apostolŭ Mărgărintŭ, care in luna Augustŭ 1878, a fostŭ însărcinatŭ de comitetulŭ macedo-românŭ cu inspecţiunea şcólelorŭ românescĭ din Macedonia, şi cu direcţia în genere a educaţiunii şi instrucţiunii Românilorŭ din Macedonia, Epiro-Tesalia şi Albania, pentru ca poporulŭ românŭ din acele ţinuturĭ, ameninţatŭ de pericolulŭ desnaţionalisării, sĕ se desvolte în propriulŭ lorŭ elementŭ naţionalŭ

Este de celŭ mai mare interesŭ pentru noi, de a sprijinĭ cultura şi desvoltarea fraţilorŭ noştri de peste Balcanĭ, căcĭ, deşi suntemŭ despărţiţĭ de ei prin o mare întindere de pămêntŭ şi prin o naţionalitate deosebită de a nóstră, totuşĭ este evidentŭ, că nu trebue sĕ lăsămŭ în părăsire acelŭ elementŭ românescŭ, care a doveditŭ atâta energiă şi atâta destoinicia în multele direcţiunĭ. Intr'adevĕrŭ cine póte sci, ce ne ascunde viitorulŭ!

(„Conv. Literare“). *Theodorŭ T. Burada.*

[1]) Suntemŭ informaţĭ, că astăḑĭ gimnasiulŭ are 6 classe.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

TIMIŞÓRA, 4 Maiu. — Conferinţa Românilorŭ, la care au asistatŭ 100 participatorĭ, a alesŭ ḑece delegaţĭ pentru conferinţa din Sibiiu şi a esprimatŭ alăturarea la oposiţiunea moderată din dietă.

ATENA, 4 Maiu. — Scirile din Creta suntŭ mai favorabile. Ordinea nu s'a turburatŭ erĭ.

ATENA, 4 Maiu. — In mai multe puncte ale Peloponesului şi Greciei vestice s'au simţitŭ violente cutremure de pămêntŭ.

PARIS, 4 Maiu. — Representaţiunea operei „Lohengrin“ a avutŭ unŭ succesŭ strălucitŭ. După primulŭ actŭ s'au adusŭ furtunóse ovaţiunĭ directorului. Inaintea teatrului s'au adunatŭ vr'o 300 studenţĭ, carĭ au strigatŭ: „josŭ cu Wagner! trăiască Francia!“ Mulţimea însĕ a fostŭ împrăştiată de poliţia întărită. Plóia a împedecatŭ o adunare mai mare de poporŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 3 Maiu st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	101 20
Rentă de hârtiă 5%	88.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	113 —
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104 59
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 60
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104 50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 25
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	124 50
Renta de hârtiă austriacă	81 35
Renta de arg. austr.	82.35
Renta de aurŭ austr.	112 25
Losurile din 1860	135.25
Acțiunile băncei austro-ungare	877 —
Act. băncei de creditŭ ung.	285.—
Act. băncei de creditŭ austr.	281.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 98
Napoleon-d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 27
Londra 10 Livres sterlinge	126.90

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 20 Aprilie st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91½	91—
Renta rom. amort. (5%)	93—	93½
» convert. (6%)	87—	87½
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	37—
Credit fonc. rural (7%)	103½	104—
» » » (5%)	87½	88½
» » urban (7%)	100½	101—
» » » (6%)	93½	94—
» » » (5%)	83—	84—
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	16.75	17.25
Bancnote austriace contra aurŭ	2.00	2.02

Cursulu pieței Brașovŭ

din 4 Maiu st. n. 1887.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românesci	8.52	8 54
Argint românesc	8.45	8.50
Napoleon-d'orĭ	9.99	10.03
Lire turcescĭ	11.35	11.40
Imperialĭ	10.35	10.40
Galbenĭ	5 93	5.97
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	101.—	102.--
» » » 5%	98.—	99.—
Ruble Rusescĭ	112.—	113.—
Discontulŭ	7—10% pe anŭ.	

Nr. 4708—1887. 1—3

Publicațiune.

Anunțările făcute în sensulŭ disposițiunilorŭ § lui 189 alŭ art. de lege XXIII. din anulŭ 1885 a **obiectelorŭ de apă** și a **drepturilorŭ pentru folosirea apei de pe teritoriulŭ orașului Brașovŭ** zacŭ spre scopulŭ mai departeĭ anunțărĭ, din **1 — 31 Maiu a. c.** în despărțĕmêntulŭ protocolului de exhibite alŭ subscrisului magistratŭ, spre examinare din partea fiă-căruia.

Se provócă totŭ odată ceĭ interesațĭ, ca celŭ multŭ pană în **31 Maiu a. c.** sĕ ascearnă subscrisului magistratŭ eventualele observațiunĭ la singuraticele anunțărĭ, totușĭ însĕ pentru fiă-care anunțare, în modŭ separatŭ.

Brașovŭ, 30 Aprilie 1887.

Magistratulŭ orășenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-niĭ abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și postaultimă.

Décă se ivescŭ iregularitățĭ la primirea diarului onor. abonațĭ suntŭ rugațĭ a ne încunosciința imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS"

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela I Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealŭ-Budapesta și pe linia Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
(	—	—	—	—
Timișŭ	—	—	—	1.45
Brașovŭ (	—	—	—	—
(	7.47	—	4.16	2.32
Feldióra	8.24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5.43	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Hașfaleu	11.03	—	8.52	—
Sighișóra (	11.29	—	9.19	—
(	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 00	—	10.16	—
Mediașŭ	12.29	—	10.57	—
Copșa micĕ	12.44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blașiu	1.34	—	12.31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12,48	—
Teiușŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2 18	—
Vințulŭ de susŭ	3.01	—	2.48	—
Uióra	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.53	—	4.51	—
Apahida	5.10	—	5 28	—
Clușiu (	5.30	—	5 56	—
(	—	6 03	—	8.00
Nedeșdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.02
Aghirișŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	--	10.51
Ciucia	—	7.43	—	12 16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mezŏ-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velințe	—	—	—	3.54
Oradia-mare (	—	9.13	—	4.05
(	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1.23	7.28
Szolnok	—	12.20	3.24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena (	—	—	2.15	—
(	—	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenu omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00
Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2.06	
Fugyi-Vásárhely	—	—	9 41	2.17	--
Mezŏ-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	—
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.34	—
Aghiriș	—	—	4.15	5.55	—
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeșdu	—	—	4.58	6,24	-
Clușiu (	—	10.28	5.26	6.43	--
(	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriș	12 30	—	—	—	9.06
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
(	1 06	—	—	—	10.—
Uióra	1 13	—	—	—	10.09
Vințulŭ de susŭ	1.20	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.41	—	—	—	10.48
Teiușŭ	2 00	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2 35	—	—	—	12.12
Blașŭ	2.48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copșa mic	3 36	—	—	—	1.32
Mediașŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.35	—	--	—	3.03
Sigișóra	5.12	—	—	—	3.49
Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.03	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Brașovŭ (	9.21	—	—	—	9.15
(	—	—	1.55	—	—
Timișŭ	—	—	2.53	—	—
Predealŭ (	—	—	—	—	--
(	—	—	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenu de persóne
Teiușŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3.14
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Șibotŭ	12.52	—	4.50
Orăștia	1.01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5.47
Deva	2 52	—	6.35
Branicîca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborșin	5 30	—	8.46
Bĕrzova	5.56	—	9.33
Conopŭ	6.27	—	9.53
Radna-Lipova	6.47	—	10 27
Paulișŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovațŭ	7.59	—	11.25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok (	8.42	—	4 52
(	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiușŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
(	4.10	5.45	—
Aradŭ	4 30	6.—	7 04
Glogovațŭ	4 43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Pauliș	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5.41	7.10	8 36
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bĕrzova	6 28	7.55	—
Soborșin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9. 8	—
Branicîca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10 42	--
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăștiă	11.11	11.37	—
Șibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12 18	12.29	--
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiușŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timișóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6 33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timișóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroșenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2.42
Streiu	11.58	—	3.25
Hațegŭ	12.46	—	4 16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Banița	3.05	—	6 4[illegible]
Petroșenĭ	3.37	—	7.12

Timișóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timișóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroșenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroșenĭ	10 07	—	6.10
Banița	10 48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12.05	—	8.20
Hațegŭ	12.42	—	9.01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Brașovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ